Stuk **370** (2004-2005) – Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

2 juni 2005

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE

– van de heren Bart Martens, Frans Peeters en Marc van den Abeelen –

tot besluit van de op 31 mei 2005 door mevrouw Agnes Bruyninckx in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de evaluatie van het mobiliteitsconvenant tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten en de werking van module 13 van het convenant met betrekking tot het aanleggen van fietspaden langs gewestwegen

Het Vlaams Parlement,

– gehoord de interpellatie van mevrouw Agnes Bruyninckx;

– gehoord het antwoord van minister Kathleen Van Brempt;

– gelet op:

1° het Vlaamse regeerakkoord, waarin de Vlaamse Regering stelt dat ze:

a) het fietsverkeer wil bevorderen;

b) de inhaaloperatie voor de aanleg van veilige fietspaden wil voortzetten;

c) op middellange termijn langs of nabij elke Vlaamse gewestweg voor veilige fietsvoorzieningen wil zorgen;

d) het STOP-principe wil implementeren, wat staat voor eerst Stappers, dan Trappers, dan Openbaar en tot slot Privé-vervoer;

e) kwalitatieve fietspaden wil beschouwen als een belangrijk aspect van basismobiliteit;

2° het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants, dat stelt dat het gemeentelijke en het intergemeentelijke mobiliteitsbeleid een gedeelde verantwoordelijkheid is tussen de verschillende partijen;

3° het feit dat het Vlaams Totaalplan Fiets een belangrijke ondersteunende plaats moet innemen bij de vormgeving van de weginfrastructuur. Het Vlaams Totaalplan Fiets is een uitdieping van het fietsbeleid binnen het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Dat plan is gesteund op twee centrale doelstellingen: het fietsgebruik bevorderen en de verkeersveiligheid van de fietsers vergroten;

4° het feit dat het gestarte beleid inzake het aanleggen van veilige fietspaden, met de nadruk op afgescheiden fietspaden, en de inspanningen die gedaan zijn om de uitvoering van het beleid te objectiveren, via de behoeftenanalyse en het vademecum Fietsvoorzieningen, aantonen dat de aanleg van fietspaden een belangrijke prioriteit heeft binnen het Vlaamse beleid;

5° het feit dat de verhoging van de verkeersdruk het fietsverkeer minder aantrekkelijk maakt. Dat is vanuit ecologische en sociale overwegingen niet wenselijk. Als we het milieuvriendelijk en gezond willen houden, verplaatsen we ons het best met de fiets en te voet. Een goed uitgebouwd en kwalitatief fietsnetwerk kan het fietsverkeer bevorderen. De huidige kwaliteit laat op veel plaatsen veel te wensen over;

6° het feit dat de fiets als goedkoop, milieuvriendelijk en gezond vervoermiddel blijvend gepromoot moet worden;

7° de mogelijkheid van de steden en gemeenten om met module 13 te werken, om de aanleg van fietspaden te versnellen;

8° het feit dat de steden en gemeenten initiële vertraging oplopen door problemen met het eigendomsrecht, de aanleg van rioleringen, en vergunninghoudende maatschappijen;

9° het feit dat de eenmalige, globale vastlegging de gunning van de werken lang vooraf gaat;

– vraagt de Vlaamse Regering:

1° overleg te starten met de steden en gemeenten om in detail na te gaan wat de oorzaak is van de opgelopen vertragingen;

2° met de steden en gemeenten oplossingen te zoeken voor deze vertragingen;

3° oplossingen te zoeken om vertragingen van nieuwe projecten te vermijden;

4° die oplossingen te implementeren;

5° bij de evaluatie van het mobiliteitsconvenant elementen op te nemen om de realisatie van fietspaden efficiënter te maken.

Bart MARTENS

Frans PEETERS

Marc VAN DEN ABEELEN